

19: What They Did Not Tell

Onze road trip is afgelopen. We hebben de toer van de familie gedaan. Stone was blij ons terug te zien, hoewel zijn verblijf in het dierenhotel een succes was. Het is dus tijd om even te filosoferen over deze langste road trip en het reizen met een RV door de USA en Canada. In de maanden volgend op onze thuiskomst kregen we immers niet alleen vragen over wat we beleefd hadden maar ook over de praktische kant van het gans gebeuren.

Did you say planning?

In feite is de bovenstaande titel een beetje misleidend, want ik ben niet zeker of ze het dan wel of niet verteld hebben. Of 'geschreven hebben' voor de volledigheid. Of misschien stond het er wel en heb ik het niet gelezen? Of verkeerd geïnterpreteerd? In ieder geval waren het min of meer verrassende elementen voor mij, en soms voor mijn medereizigers. Hopelijk zijn die het niet meer voor jou na het lezen van de volgende pagina's. Een juistere titel zou zijn: 'What they did not tell (or write)' of 'The elements of RV traveling to Alaska that surprised me'.

De eerste punten van deze road trip waren een drietal jaar geleden al uitgezet, maar door COVID hadden we die rondreis een paar keer moeten uitstellen. Omdat we tegen dat we de reis konden aanvatten al terug in België waren, werd de optie RV plots een aantrekkelijk alternatief. De totale geschatte kostprijzen voor de reis met hotels of met een RV, omdat we toch een wagen moesten huren, waren vergelijkbaar. De keuze was niet gemakkelijk, maar de voorkeur ging naar een andere formule en dus de optie RV.

De grote parameters (afstand 22.000 km / 6 weken oftewel 44 dagen) klopten volledig en hielden geen verrassing (meer) in. Qua te bezoeken plaatsen viel Deadhorse aan de Poolzee al snel af vanwege de afstand en mogelijks de slechtste weg in Alaska, maar de rest van de lijst bleef min of meer gehandhaafd. Behalve de oostelijk route die in Tok van de lijst geschrapt werd omdat we daar vernamen dat deze in het begin van september gesloten werd. Waarmee de grenspost bedoeld werd. Wordt die grens dan door de lokale bewoners niet meer overgestoken?

De 'Milepost' is inderdaad het referentiewerk voor het reizen naar, door en van Alaska. Zonder dit boek ben je quasi verloren. Het duurt wel even om de werkwijze gewoon te geraken, maar als je dit eenmaal onder de knie hebt, dan is het een zeer handig hulpmiddel om te plannen en te reizen. Ook de App Overlander moet je bij je hebben, zeker als je wil boondocken. Dit laatste raad ik sterk aan. Niet alleen vanwege 'gratis', maar ook omdat het je flexibiliteit heeft en een extra sausje avontuur aan je road trip

toevoegt. 'Boondocking' in de USA en Canada is gelijklopend en de bevolking staat er positief tegenover.

De vrijheid van een RV is een moeilijke planningsfactor. Op de vraag 'Hoe plan je vrijheid?' heb ik maar een antwoord: zo weinig mogelijk. Weet wat je wil bezoeken en bepaal enkel de sleutelmomenten. Naast de dagen van oppikken en terugbrengen zal je er een aantal ontdekken tijdens je speurtocht naar dingen die je wil zien of doen. Leg alleen de cruciale vast. Een paar weken voor de afreis besloot ik om de voorbereidingen stop te zetten. Een goede beslissing die me niet alleen weerhield van terug te grijpen naar de gekende formule van dag-bij-dag planning, maar me ook minder werk bezorgde. Toegegeven, soms moesten we op de dag zelf improviseren, maar dat zorgde voor extra verrassingen (en soms een beetje wrijving).

RV reizen

- De huurRV bevatte een aantal designfoutjes. Zo was het bed boven de bestuurder niet stevig en was het geheel niet goed geïsoleerd. Een deken tussen mij en de wand was 's nachts geen luxe.
- Tevens was de RV van een eenvoudig ontwerp. Geen luxe zoals je van een persoonlijke RV mag verwachten. De huurRV was een pick-up truck met daarop een metalen doos met eenvoudige slaapplaatsen en een kleine keuken.
- Er waren geen zitplaatsen die vooruit keken. Ja, er was er een, maar die stond ver naar achter. Als passagier kan je door dit gemis moeilijk de rit volgen. Ook omdat het zicht voor de passagiers op de omgeving beperkt is.
- Een metalen doos is een geweldige klankkast en dus is lawaai een storend element. Hierdoor is een gesprek tussen de mensen vooraan en achteraan quasi onmogelijk. Het reizen als een groep binnenin het voertuig is niet echt mogelijk.
- De dagelijkse taken zoals afwassen, opruimen, bedden maken en afbreken… nemen tijd in beslag. Het is dus niet zo dat je kan vertrekken wanneer je wil. Je moet iedere dag een beetje plannen (of een zekere routine hebben).
- Slapen en reizen is niet toegestaan, en ook niet echt aangeraden (tenzij in het groot bed achteraan). De gemeenschappelijke dag start dus met de traagste, die meestal ook de langste slaper is.
- Het vinden van een plaats voor de nacht is soms moeilijk. Zeker omdat je zo veel mogelijk van het daglicht wenst te genieten en dus tegen valavond op zoek gaat. Sommige plaatsen zijn echt goed weggestoken en moeilijk te vinden in het licht van de autolampen. "Moeten we echt hierin rijden?" Op voorhand je plaats reserveren is geen procedure bij boondocking. Soms staat je ideale overnachtingsplaats al vol of wordt de toegang geblokkeerd.

- Logistiek is een RV ook een grotere uitdaging. De brandstoftank is niet meer het enige met een meter. Naast voeding voor alle maaltijden, moet je ook rekening houden met de propaan, drink- en ander water, grijs en zwart afvalwatertank, vuile was,… Iedere dag de situatie checken is geen luxe en als er iemand iets 'verkeerds' doet zoals de WC laten doorlopen, kan dit je dagplanning om zeep helpen.
- Douchen met 4 in een kleine douche met een kleine warmwatertank vraagt soepelheid van iedereen en onderling begrip. Ook omdat de afvalwatertank snel vult. De douchetijd is dus zeer beperkt (maar doet wel deugd). We probeerden onze lange douchebeurten te plannen voor als we op een camping stonden.
- Een RV vangt veel wind, zeker zijwaarts. Vrachtwagens voorbij steken is een gebeurtenis met twee fameuze rukken. 30 meter achter een vrachtwagen rijden levert een schuddende rit op en rijden in een storm is een stressvolle gebeurtenis.

Alaska

- De nationale parken in Alaska zijn verschillend van die in de andere 48 Staten. De parken zijn een 'wilderness' en geen park met hiking paden. Je mag/moet van de begane paden afwijken. Natuurlijk betekent dit dat je hierop voorbereid moet zijn en dat waren we niet. Hierdoor hebben we onze hikes moeten beperken. Dit is dus zeker iets om in je planning op te nemen!
- We hebben lange afstanden afgelegd en daar waren wij op voorbereid vanwege onze vroegere ervaringen. Rijden in de USA en Canada is niet te vergelijken met rijden in Europa, want minder stressvol als je eenmaal weet hoe Amerikanen rijden. We hebben een paar zeer mooie routes (vb. rond Valdez en de Tok shortcut) afgereden. 'The road is the destination'.
- Voorbereiding en planning? Zoeken, veel lezen (zeker reisverhalen) en weten waar je iets kunt vinden.
- Dorpen en steden stellen niet veel voor. Je gaat naar Alaska voor de wilde natuur. En die krijg je! En masse. Tijdens het wandelen en het rijden.
- De wegen zijn in goede staat. Veel beter dan verwacht! Maar er zijn slechte stukken. Laat je niet verrassen.
- Om Apps te gebruiken heb je internet of WiFi nodig en dat is er niet altijd. Wees voorbereid. Zorg dat je de noodzakelijke Info ook offline bij je hebt.

To RV or not to RV

In de eerste edities heb ik de toe gekende voor- en nadelen van reizen met een RV opgesomd. Kloppen die?

Voordelen

Voordeel?	*Check*
Meer ruimte tijdens het rijden	Klopt, maar wel minder bij de stops. Je beschikt niet over een ruime hotelkamer met zwembad.
Vrijheid!	Bullseye!
Overnachten waar dieren zijn (bv. Nationale Parken)	Overnachten en kamperen in Nationale Parken mag soms, maar in die omgeving zijn er weinig wilde dieren. Bij boondocking kan je wel meer geluk hebben, hoewel een beer in de vuilniszakken naast het toilet 's nachts een onaangename ontmoeting kan opleveren.
Alles bij de hand, ook onderweg (geen zoektocht naar WC, picknickplaats, zwemmen wanneer je wil, koffie, koele en warme	Was soms zeer handig! Een toiletbezoek onderweg of een warme plaats met een tas warme soep na een kletsnatte tocht zijn zeker positieve punten. Een verse tas koffie tijdens een lange rit is zeker een opkikker.

Voordeel?	Check
snacks,…)	
Niet verplicht te gaan eten	Ja, maar dan is het koken en afwassen geblazen. Natuurlijk, een diepvriesmaaltijd vergt weinig kookkunst en tijd. Buiten eten in 'the middle of nowhere' onder een sterrenhemel heeft zijn charmes.
Wild kamperen (gratis)	Gratis, maar vergt opzoekwerk en een paar goede ogen. Een beetje lef en zin voor avontuur zijn ook welkom. Een goede App ook!
Geen stress als het laat wordt	Je kan blijven genieten, de stres komt met het zoeken naar een plaats voor de nacht (tenzij je een plaats op een camping gereserveerd hebt).
Geen dagelijks uit- en inpakken koffers	Klopt, maar wel een dagelijkse routine van klaarmaken 'for the road'.
Vertrek mogelijks met half-slapende reizigers	Maar de half-slapende medereizigers moeten wel uit hun bed.
Iedere nacht in hetzelfde bed slapen	Een voordeel als het bed goed is. Je hoeft ook niet iedere dag de slaapplaatsen of kamers te verdelen.
Passagiers kunnen spelletjes spelen, werken, makkelijker film kijken, etc.	Ja, maar missen dan de road trip.
Sociaal contact op camping	Weinig, want je komt laat aan en vertrekt vroeg. Zeer beperkt bij boondocking, tenzij je ergens echt afgelegen staat of je medekampers zich niet gedragen.

Nadelen

Nadeel?	Check
Minder ruimte (kamer, douche, ontbijttafel,…) tijdens overnachtingen	Het is inderdaad soms puzzelen, zeker als er een heleboel natte kleren moeten drogen.
Klusjes (koken, afwassen, kuisen, toilet leegmaken,…)	Afspraken en een gestroomlijnde routine zijn nodig om niet te veel tijd te verliezen.
Groter verbruik (diesel?)	Het was benzine en het vullen van de tank kostte een aardige duit. Bij de eerste tankbeurt dacht ik dat er een gat in de tank was.

Nadeel?	Check
Wanneer full hook up?	Full hook ups waren niet altijd beschikbaar. Connectie met elektriciteit is meestal voldoende (dan kan je laat nog koken en afwassen zonder lawaaierige generator) want je kan altijd dumpen en water vullen op een kampeerterrein.
Niet alle wegen te berijden (moeilijk in stad)	Rijden in een stad viel mee. We hebben op enkele zeer slechte wegen gereden (Calle heeft nog steeds een nachtmerrie hierover 😉) maar hebben bewust de slechtste weg van Alaska vermeden.
Ruimere parkeerplaats nodig	Parkeren leverde meestal geen probleem op, desnoods op twee plaatsen.
Minder snel en moeilijker rijden	Niet echt een nadeel. Bij slecht weer en met veel vrachtwagens op de weg is het inderdaad moeilijker, maar dit zijn uitzonderingen.
Geen fitness, ontbijt, zwembad (tenzij op de camping)	Klopt. Maar soms krijg je daarvoor onbetaalbare uitzichten in de plaats.
Lang in zelfde ruimte met 4	Klopt, maar dat is gemakkelijk te omzeilen door het houden van uitstapjes, stopjes en wandelingen.
Minder sociaal contact met anderen (verhuurders)	Klopt. Je blijft in je reiskringetje.
Ieder dag dezelfde lakens / handdoeken / keukengerief	Tja, het wassen van de lakens was een pijnpuntje.
Moeilijker en frequenter de was doen en drogen	Frequenter zou ik niet durven beweren, want voor een wasmachine moet je op een camping staan.

Besluit: als je reisgenoten avontuurlijk zijn, dan is een RV zeker een te overwegen optie voor een reis naar en door Alaska.

Besluit

Ik heb Calle lang in het ongewisse gehouden of ik deze road trip als dan niet goed vond. Eerlijk gezegd bleef ik hangen over de grote afstand die we toegevoegd hadden door de trouw in Alabama. We hebben natuurlijk een aantal fantastische dingen gezien en gedaan omdat we de afstand toch moesten overbruggen, maar toch waren het soms lange dagen.

De verrassing van het verschil in aanpak bij de Nationale Parken stelde me een beetje teleur. Daar lag een uitgestrekte wildernis en we konden het niet verkennen (onvoorbereid en dus te gevaarlijk). En nergens werd dit verschil gemeld. Met die informatie hadden we extra materiaal kunnen meenemen zodat we er op uit konden trekken.

Maar, we hebben genoten van wat we wel konden doen. Als natuurliefhebbers krijgen je ogen en je andere zintuigen de volle laag. De RV zorgde voor een extra laagje avontuur. Het geheel roept, nee, schreeuwt om meer. Ik denk dat we met wat we konden doen er het maximum uitgehaald hebben. Meer vroeg om een andere aanpak en de Info waarover we nu beschikken. Welke andere aanpak weet ik nog niet.

Het was een fantastische, langste road trip!

